

زلف بر باد مده تا ندھی بر بادم
ناز بنیاد مکن تا نکنی بنیادم
زلف را حلقه مکن تا نکنی در بندم
طره را تاب مده تا نکنی بی‌تایم
رخ برافروز که فارغ کنی از برگ گلم
قد برافراز که از سرو کنی آزادم

حافظ

● **جرگ نویس** | تلاهی به مجموعه داستان «تهران در بعدازظهر»، نوشته مصطفی مستور

درددل‌های یک مصلح اجتماعی

داستان‌نویس چه تفاوتی با وقایع‌نگار دارد؟ قصه از چه ویژگی برخوردار است که از واقعه نگاشته شده، جذاب‌تر است؟ اگرچه مورخان به ظاهر وظیفه‌های «خطیر» در گزارش شرح مواقع دارند، اما بهترین لحظات تاریخ معاصر را نه مورخان، بلکه قصه‌نویسان گزارش کرده‌اند. به همین دلیل است که قصه‌نویس به‌عنوان یک هنرمند تقدیس یا حداقل تقدیر می‌شود و مورخ باید پاسخگوی هزاران نکته مبهم در وقایع‌نگاری کوتاه خود باشد. با این مقدمه سراغ داستان‌های مجموعه «تهران در بعدازظهر» نوشته مصطفی مستور می‌روم. در داستانی به همین نام، نویسنده، هفت داستان را حوالی ساعت سه تا پنج بعدازظهر در نقاطی از تهران روایت می‌کند؛ روایت‌هایی که هر کدام تک‌هایی از روایتی بلندتر به نظر می‌رسند. هر کدام از این پارچه‌روایت‌ها، نقطه اوج و فرود خود را دارند و همه‌شان اتفاق‌محور هستند. از تمام داستان «تهران در بعدازظهر» تنها چیزی که عاید خواننده می‌شود این است که در تهران و در فاصله دو ساعت در نقاط مختلف شهر اتفاقات متفاوتی می‌افتد. خب که چی؟ اهمیت داستانی این ایده چیست؟ هر مخاطبی در هر جای دنیا می‌داند که در کسری از ثانیه، یک میلیون‌ها اتفاق متفاوت در جهان رخ می‌دهد. هر کدام از این اتفاقات می‌توانند پتانسیل داستانی داشته باشند. اما صرف قرار گرفتن این اتفاقات در کنار هم، نه شگردی داستانی است و نه ارزش ادبی دارد. اتفاقا بر عکس، هنر نویسنده در این است که در محدودترین زاویه‌ها، میدان دید ارزشمندی را در ساختار متن خلق کند. در داستان دیگری از مجموعه با نام «چند مساله ساده» نویسنده بار دیگر سراغ ایده‌اش می‌رود و «متن‌هایی درباره به هم پیوستگی زندگی اجتماعی» می‌نویسد. داستان «چند مساله ساده» را با عنوانی که در گیومه گذاشته‌ام، می‌نامم، چون از حداقل امکان شگرد داستانی نیز در آن استفاده نشده و متنی را که چاپ شده، به زحمت می‌توان داستان دانست. یکی از شیوه‌های روایت رایج که هم در سینما و هم در ادبیات بارها تجربه شده، پرداختن به تصادفات جاری در زندگی آدمی است. فیلم‌های «تصادف» (ساخته پل هنگیس) و «۲۱ گرم» (ساخته آلفاندرو ایناریتو) و بعضی از داستان‌های پل استر، نمونه‌هایی از این شگرد روایتی هستند. این تمهید اگرچه بکر نیست، اما همچنان هستند هنرمندانی که از زاویه جدید به آن می‌پردازند. اما آقای مستور حتی زحمت اجرای این تصادفات را نکشیده و صرفا در قالبی به‌ظاهر گول‌زننده و درواقع بسیار سنتی، مقالاتی با لحن طنز نوشته است، در بخشی از «مساله هفتم» می‌نویسیم: «...اگر مراد با ستاره ازدواج کند و هفت ماه بعد ناصر، به قصد رسیدن به ستاره، او را بکشد و چهار سال بعد پس از تحقیقات طولانی قضایی، خودش هم به جرم قتل مراد اعدام شود، تحقیق کنید کدام یک از سه نفر زیان بیشتری در زندگی دیده است؟ ۱- ناصر ۲- مراد ۳- ستاره»

ایا به صرف اینکه نویسنده حرفش را در قالب مساله‌های ریاضی مطرح می‌کند، باید بپذیریم که ناآواری کرده؟ متأسفانه چیزی که همچنان غیرهنرمندانه مانده، نگاه نویسنده به داستان است. اگر نویسنده «چند مساله ساده» است کم می‌توانست یکی از مساله‌ها را اجرای داستانی کند، با داستان متوسطی روبه‌رو بودیم، مگر اینکه زاویه‌ای بکر را برای آن داستان نا نوشته انتخاب می‌کرد. بنابراین می‌خواهم بگویم که نویسنده در پس ظاهر اثرش، تلگهی مبتدی به جهان پیرامونش دارد. یکی دیگر از ضعف‌های مجموعه داستان «تهران در بعدازظهر» که باز هم به نگاه نویسنده برمی‌گردد، روایت قصه‌ها در منظر یک مصلح اجتماعی است. نویسنده از حاشیه امنی که احتمالا به‌خاطر گرایش فکری‌اش برای پرداختن به موضوعاتی همچون روسپی‌گری در اختیارش قرار گرفته، متناسفانه به شکل حرف‌های استفاده نمی‌کند. روایت مستور بیش از آنکه مبتنی‌بر خلق جهان روسپی‌ها باشد، نگاه یک نویسنده ستون آسیب‌های اجتماعی روزنامه را دارد. این نگاه کلیشه‌ای چه در داستان «چند روایت معتبر درباره دوزخ» و چه در پاره ششم داستان «تهران در بعدازظهر» حاکم است. این واقعیت است اما می‌خواهم افرای کنم و بگویم که اگر اصلاحی اجتماعی اتفاق افتاده، به‌خاطر داستان‌هایی نیست که تنها تفاوت‌شان با مطالبی از ستون ششمی اجتماعی این است که در یک کتاب منتشر شده‌اند بلکه به‌خاطر داستان‌هایی است که درجه اول نویسنده‌گان‌شان خواسته‌اند، داستان خوب بنویسند، نه اینکه مصلح اجتماعی باشند. با نگاهی به داستان «چند روایت معتبر درباره بهشت»، که درباره یک کودک دچار عقب‌ماندگی ذهنی است، درمی‌یابیم که برای مصطفی مستور، نقش اصلاح‌گری اجتماعی و نگاهی همراه با ترجم به «مضلات» جهان پیرامونش اهمیت بیشتری از نویسنده‌گی ادبی دارد. اصلاح‌گری اجتماعی، نقشی آبرومند، قابل تحسین و انسانی است، اما داستان‌نویسی نیست.

شوگ

جلسه نقد و بررسی فیلم «کیفر» در فرهنگسرای ارسباران

فتحی: دوباره سکوت می‌کنم

فرهیختگان: بعدازظهر شنبه، حسن فتحی با مریلا زارعی، مصطفی زمانی، امیرجعفری و عوامل فیلم «کیفر» به فرهنگسرای ارسباران رفت تا بعد از نمایش این فیلم در نشست خبری آن شرکت کند؛ نشست خبری‌ای که بیشتر از پرداختن به فیلم «کیفر»، درباره ارکان نامناسب فیلم صحبت شد تا همچنان بعد از چند هفته از شروع ارکان، دلخوری کارگردان این فیلم از زمان ارکان نامناسب آن، مهم‌ترین اتفاق «کیفر» باشد. حسن فتحی در ابتدای این نشست صحبت‌هایش را با همین گلایه‌ها شروع کرد و گفت: «من در سینمای ایران هیچ سهمی بیشتر از دیگران نمی‌خواهم و همیشه سعی کرده‌ام بدون هیاهو حرف‌های خود را بزنم. من قصد صحبت درباره این فیلم را نداشته‌ام.» همزمان با شروع ارکان فیلم «کیفر»، حسن فتحی تصمیم گرفت با سکوت و مصاحبه نکردن، اعتراضش را نسبت به ارکان فیلم همزمان با جام‌جهانی نشان دهد. اما سعید سعدی، تهیه‌کننده فیلم معتقد بود شرایط نامناسب ارکان باعث شده «کیفر» همزمان با جام‌جهانی فرصت ارکان پیدا کند و اگر این ارکان از دست می‌رفت، فیلم «کیفر» تا سال دیگر فرصت ارکان پیدا نمی‌کرد. سعیدی در گفت‌وگوش با فرهیختگان اعلام کرد که فتحی در جریان این شرایط بوده و در صحبت‌هایی با این کارگردان، او را راضی کرده تا سکوت خبری‌اش را بشکند. بعد از این صحبت‌ها، بعد از یک صحبت‌فنجی، حاضر شد در جلسه نقد و بررسی فیلم شرکت کند. اما کارگردان «کیفر» بعد از حضور در چند جلسه و منمکس شدن صحبت‌هایش در رسانه‌ها، بازمه در فرهنگسرای ارسباران از سکوت گفت و از اینکه نمی‌خواهد درباره فیلم حرف دیگری بزند. فتحی در آخرین صحبت‌هایش، بعد از شکایت از نحوه ارکان دربراه فیلم هم صحبت کرد. مریلا زارعی، مصطفی زمانی و امیر جعفری هم بعد از صحبت‌های کارگردان فیلم درباره ارکان نامناسب «کیفر» حرف زدند و جلسه نقد و بررسی این فیلم با آخرین صحبت‌های حسن فتحی درباره فیلم و شروع سکوت اعتراض آمیز دیگرش، تمام شد.

گالری

نگارخانه مینا نقاشی‌های عشایری فرید افسیه‌زاده/ تا ۱۷ تیر

نگارخانه ماه مهر /مدال‌های پرویز تناولی و جمعی از هنرمندان/ تا ۲۱ تیرماه
کافه گالری چاپلین /نمایشگاه عکس ستاره سلیمان/ تا ۱۷ تیر
نگارستان آن /نقاشی‌های منصور وکیلی/ تا ۲۸ تیر

تئاتر

منه‌ای دو، نویسنده: بنس تربت، کارگردان: داوود رشیدی، تالار اصلی تئاتر شهر ۲۰ نورآ،**انتباس از خانه‌ورسوک ایپسن**، کارگردان:علیرضا کوشک‌چالی، شفقالی ۱۹۳۰ دقیقه
خانه آگدزی، نویسنده: حمیدرضا نعیمی، کارگردان: مهدی برومندنیا، کارگاه‌نمایش ۲۰/۳۰ دقیقه

کالیگولا، نویسنده: آلبر کامو، کارگردان: همایون غنی‌زاده، تالار ایرانشهر ۲۰

دوره جدید - شماره ۲۱۹
سه‌شنبه ۱۵ تیر ۸۹
۲۳ رجب ۱۴۳۱
۶ جولای ۲۰۱۰

فره‌یختگان

روزنامه سیاسی / اقتصادی / فرهنگی / ورزشی / اجتماعی

WWW.FDN.IR

بلیت سینماهای پخش کننده بازی‌های جام جهانی گران شد

نیمه‌نهایی ۸ هزار تومان، فینال ۱۰ هزار تومان

نازنین متین‌نیا

بلیت سینماهای نمایش‌دهنده بازی‌های جام‌جهانی در مرحله‌نیمه‌نهایی و فینال افزایش پیدا می‌کند. امیرحسین علم‌الهدی مدیر مجموعه سینمایی پردیس در گفت‌وگو با فرهیختگان با تأیید این خبر و درباره افزایش قیمت‌ها می‌گوید: «بلیت سینماها در مرحله نیمه‌نهایی و فینال با قیمت‌های هشت و ۱۰ هزار تومان فروخته می‌شود.» افزایش ناگهانی قیمت بلیت‌ها بعد از استقبال مخاطبان و تماشاگران از پخش بازی‌های جام‌جهانی در سینماهای تهران اتفاق عجیبی است؛ اتفاقی که همزمان با پیوستن سینما فرهنگ و سینما جوان به این طرح خبرش شنیده می‌شود و یک محاسبه ساده و سرانگشتی درباره رقمی

پیکسل

عکس: علیرضا سامی - فرهیختگان / مراسم کوچک و خودمانی رونمایی کتاب «ما دایناسور بودیم» شهلا زلکی در شهر کتاب بوستان

انتظار تقوایی

فرهیختگان: ناصر تقوایی هفت سال است که فیلم نیمه‌تمامی به نام «چای تلخ» را در آرشویش نگهداری می‌کند. فیلمی که سال ۸۲ و بعد از فیلمبرداری ۵۰ درصد آن متوقف شد و هنوز هم برای ساخت ادامه آن هیچ آمیدی ندارد. سعید حاجی‌میری، تهیه‌کننده این فیلم در آستانه جشن خانه سینما، در گفت‌وگویی باایلنا، درباره سرنوشته این فیلم صحبت کرده و با اشاره به نمایش قسمت‌هایی از این فیلم در جشن سیزدهم خانه سینما وعده‌های مدیرعامل خانه سینما، برای کمک به ادامه ساخت این فیلم گفت: «در سال ۸۲ ساخت فیلمی با موضوع ضدجنگ شاید سخت‌بود ولی وقتی امروز فیلم‌هایی مانند اخراجی‌ها ساخته می‌شود که همه باورها و نوستالژی دهه ۶۰ را از بین می‌برد، ساخت فیلمی مانند چای تلخ که حرف آن تاریخ‌مصرف ندارد و موضوعی ضدجنگ را مطرح می‌کند، اهمیت می‌یابد. در سیزدهمین جشن

سینمای ایران، من هم حاضر بودم. در آن مراسم فقط طرح موضوع شد و بعد دیگر پیگیری خاصی صورت نگرفت. این حمایت در صورتی امکان دارد که شهرداری تهران موضوع را بررسی و اگر امکان داشته باشد از آن حمایت کند.»

فرهیختگان: تماشاگرانی که این شب‌ها مشتاقانه به

تماشای تئاتر «منه‌ای دو»

داوود رشیدی می‌روند، سرخوش و شاد از بازی طنازانه بازیگرانی هستند که در خلاقیت‌های فردی خود، لحظه‌هایی دلنشین خلق می‌کنند. می‌توان به جای عکس لیلی رشیدی دراین باکس، چهره حسن معجونی، سیامک صفری، پگاه آهنگرانی، باران کوثری یا علی سربای را رویت کنید. اما برای تماشاگر هم که کمی تأخیر او را به بالکن سالن اصلی تئاتر شهر هدایت کرده، لیلی رشیدی از بابت دیگری بیشتر در یاد می‌ماند. داوود رشیدی در مقام کارگردان، در یکی از همین صندلی‌های بالکن سالن اصلی، همیا با تماشاگر، به بازی دخترش واکنش نشان می‌دهد و صدای خنده‌اش کمی هم فراتر از صدای مخاطب نمایش‌اش می‌رود. لیلی رشیدی در نقش زنی که شوهرش او را در ۹ ماهگی رها می‌کند، به خوبی از پس ایفای نقش محوله برمی‌آید و چه بسا که مخاطب همیشه‌گی بازی‌هایش او را در این نمایش در اوج می‌بیند.

صاحب امتیاز: دانشگاه آزاد اسلامی
مدیر مسئول: افشین محمدی
سردبیر: پرهیز فریاض
نشانی: خیابان حافظ - بعد از پل دوم حافظ - روبه‌روی ساختمان پورس - ساختمان فرهیختگان - طبقه سوم

چاپ:طوطی
توزیع و امورپخشستان:ها:۲۸-۶۶۷۱۷-۰۳
سازمان آگهی: ۲۰-۶۶۴۴۸-۱۸۰
تلفن: ۱۸۲ - ۶۶۶۶-۱۸۰
فاکس مدیرمسئول: ۰۱-۶۶۷۶۶-۰۵۱
فاکس: روابط عمومی:۰۲۷-۶۶۷۶۶

■ اذان ظهر: ۱۳/۰۹
■ غروب خورشید: ۲۰/۲۳
■ اذان مغرب: ۲۰/۴۴
■ نیمه‌شب شرعی: ۰۰/۱۵
■ اذان صبح فردا: ۴/۰۷
■ طلوع خورشید فردا: ۵/۵۴

یک دقیقه سکوت

دنیای این روزهای سعید یبایکتی

شعرهای تصویری

دغدغه‌های هر فردی با توجه به نوع شغلش، جنس متفاوتی دارد. سعید یبایکتی، همان شاعر نام‌آشنا، اما دغدغه‌های این روزهایش هیچ ربطی به ماجرای شعر و شاعری‌اش ندارد. اما بی‌ارتباط هم نیست:

«فیلمنامه‌ای را از چند ماه پیش شروع کردم و به سرانجام رساندنش این روزها و روزهای آتی جز بزرگ‌ترین دغدغه‌هایم محسوب می‌شود. در کنار کار شعر شروع کردم به نوشتن و طرح فیلمنامه در حوزه فیلم کوتاه و انیمیشن. اکثرا شعرهایی می‌گویم که بسیار تصویر هستند و ایده‌های تصویری در شعرهایم خیلی زیادند. قبل از این سوزه‌هایی به ذهنم می‌رسید که نه در حوزه داستان می‌گرفتم و نه شعر، به همین خاطر برای نوشتن و طرح فیلمنامه در حوزه فیلم کوتاه و انیمیشن ترغیب شدم.» یبایکتی که سال‌ها است دستی در کارهای اجرایی حوزه شعر دارد، مدیریت فرهنگی منطقه پنج تهران به او سپرده شده و اگر گذرتان به فرهنگسرای فردوس واقع در بلوار فردوس افتاده باشد، نام این شاعر را روی اعلامیه مربوط به جلست ادبی این مرکز با حضور او به حتم دیده‌اید، چراکه تأکید زیادی بر این حضور در اعلامیه به چشم می‌خورد: «۱۰ سال قبل وقتی فرهنگسرای خاوران افتتاح شد کانون ادبی را راه انداختم و تا به امروز بزرگان دیگری این‌س کانون را ادامه داده‌اند و همین اتفاق در فرهنگسرای رازی افتاد و از کنار همین کانون‌های ادبایتی جوانان بااستعدادی در حوزه شعر، داستان و نقد شروع به کار کردند. این قضیه به شعر و ادب مطرح شد؛ در راستای همین خبر تصمیم گرفتم در فرهنگسرای فردوس در غروب تهران این کانون ادبیات را راه‌اندازی کنیم و با توجه به نظرسنجی‌های انجام‌شده امید است که استقبال خوبی از این طرح شود. سه‌شنبه همین هفته اولین جلسه شعر برگزار می‌شود؛ در طول هفته‌های آینده هم جلسه‌های داستان، ترانه، فیلمنامه و… شروع به کار می‌کند.»

دقیقه نود

پایان طرح اصلاح و سازماندهی ارکان فیلم‌ها به دستور جواد شمقدری علی‌معلم: راه‌حل‌های قدیمی مشکلات را حل نمی‌کند

فرهیختگان: جواد شمقدری معاون امور سینمایی در نامه‌ای خطاب به علیرضا سجادیپور، دستور تعویق طرح اصلاح و ساماندهی حوزه ارکان را صادر کرد. مدیرکل اداره ارزشیابی و نظارت ارشاد، تصمیم داشت با اجرای این طرح سروسامانی به اوضاع ارکان در سینماها بدهد، اما تمام روزهای ارائه این طرح و صحبت درباره آن، سینماگران مخالفت خود را با آن اعلام کردند. نامه ناگهانی معاون سینمایی وزارت ارشاد و دستور تعویق این طرح، اتفاقی است که علی معلم تهیه‌کننده سینمای ایران در گفت‌وگو با فرهیختگان درباره آن می‌گوید: «ما همان دلیلی که جواد شمقدری با اجرای این طرح مخالفت کرده است؛ حتما این طرح قابلیت‌های اجرایی نداشته است. بهتر است اینچنین باشد که مسوولان قبل از اینکه طرح‌هایی از این قبیل را مطرح کنند، حسابی آن را کارشناسی کنند و از اجرای فرآیندهای مثبت آن اطمینان داشته باشند. از سبویی دیگر اگر قرار باشد طرح‌های سینمایی زیر نظر دولت عنوان و اجرا شود به هیچ وجه کارشناسانه نیست و موجب می‌شود گاهی مواقع فرآیندهای قابل انتظار با اجرای طرح تحقق یابند و به شکست منتهی شود.» معلم در ادامه صحبت‌هایش، مشکلات اصلی این طرح را متوجه شورای صنفی نمایش می‌داند و اینکه سینماداران ارکان فیلم‌ها را در دست گرفته‌اند. معلم می‌گوید: «اینکه برای مشکلات جدید حال حاضر راه‌حل‌های قدیمی را به‌عنوان کنیم چیزی را عوض نمی‌کند. مشکل اصلی که این بین وجود دارد عملکرد شورای صنفی نمایش است. این شورا به درستی وظایف خودش را انجام نمی‌دهد و تنها تبدیل شده به محل بلند کردن سینماداران. در این برهه زمانی دولت باید مشکلاتش را با زیرمجموعه‌هایش حل کند و فکری به حال سینماداری کند. شاید بهتر است شورای صنفی نمایش با تنظیم یک جدول درست نمایش ووظایفش را به درستی انجام دهد نه اینکه در این ماجراها تنها در حد یک ناظر باشد.» شمقدری در نامه‌اش به سجادیپور درباره دلیل اصلی این تصمیم نوشته است: «مسوولیت‌های سنگینی پیش روی ما است؛ نجات سینمای ایران وظیفه اصلی ما است و از لوازم توفیق در این امر توجه به اولویت‌ها است که اهم آن در دفترچه سیاستگذاری منعکس شده است. بنابراین تا زمانی که در امر اصلاح و ساماندهی حوزه ارکان و نمایش‌نشانه‌های مثبتی بر مشارکت جدی و عزم قاطانه مشاهده نکردید این اقدامات به تعویق بیفتد.»

خط داغ

فیلم سینمایی «بیداری رویاها» از روز چهارشنبه ۱۶ تیرماه در گروه استقلال و فیلم «چهل سالگی» در گروه سینمایی آزادی ارکان می‌شود.
فیلم «درباره الی…» با ۳۰ کپی و دوبله به زبان ایتالیایی از دو هفته پیش در سینماهای ایتالیا به نمایش درآمد است.
گروه آوازی تهران چهارشنبه هفته آینده، در مسابقات المپیک گروه‌های کر جهان در کشور چین شرکت می‌کنند.

آرشو

تلاش مسوولان شهرداری برای پیگیری پرونده مجسمه‌ها

امیر کبیر در پارک هنرمندان

فرهیختگان: مسوولان شهرداری تهران، همچنان از پیگیری پرونده مجسمه‌هایم‌گم‌شده شهر تهران می‌گویند و از اینکه منتظر نظر مسوولان این پرونده در نیروانظامی تهران هستند. آخرین اظهارنظر شهرداری درباره مجسمه‌ها مربوط به محمدجواد شوشتری، مدیرعامل سازمان زیباسازی شهرداری است که همان‌کدام توضیحات بالا را در نشست خبری‌اش به خبرنگاران ارائه داده و البته از ورود مجسمه امیرکبیر ساخت مرحوم صدیقی از ایتالیا به ایران گفته است. به گفته شوشتری شش مجسمه تا آخر خرداد در محل مجسمه‌هایم‌گم‌شده نصب شده‌اند و دو مجسمه دیگر هم تا هفته آینده جای خالی مجسمه‌های دیگر را پر می‌کنند. مجسمه امیرکبیر با طول سه متر از آثار فاخر مرحوم صدیقی است که قبل از انقلاب اسلامی ساخته شده و قرار است در پارک هنرمندان در خیابان ایرانشهر نصب شود. قسمت فوقوی شهرداری و نیروی انتظامی تهران هم همچنان به دنبال پیگیری پرونده سرعت‌های سریالی مجسمه‌های پایتخت هستند.

کتاب

محراب عشق / تلخیص و بازنویسی خسرو و شیرین نظامی گنجوی/ قربان ولیعی محمدآبادی/ نشر امیرکبیر/ ۱۵۰۰ تومان
برابرهای علوم بلاغت در فارسی و عربی / براساس تلخیص المفتاح و مختصر المعانی/ سعیدحمید طلیبیان/ نشر امیرکبیر / ۸۵۰۰ تومان
تکه‌ای از زمین/ الزیبات لرد / ترجمه مهناز باقری/ نشر امیرکبیر / ۴۵۰۰ تومان

سینما

کیفر، به کارگردانی حسن فتحی، سینماهای نمایش‌دهنده: سینما سپیده، سینما عصر جدید، سینما فرهنگ، سینما مرکزی، سینما میلاد
طللا و مس، به کارگردانی همایون اسعدیان، سینماهای نمایش‌دهنده: سینما سپیده، سینما عصر جدید، سینما فرهنگ، سینما فلسطین، سینما مرکزی
ازدواج در وقت اضافه، به کارگردانی سعید سهیلی، سینماهای نمایش‌دهنده:

^[1] فرهیختگان: ناص

^[2] فرهیختگان: ناص